Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część VI. — Wydana i rozesłana dnia 24. stycznia 1914.

11.

Ustawa z dnia 23. stycznia 1914,

dotycząca zmian niektórych postanowień o opodatkowaniu wódki (nowela o podatku od wódki).

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanawiam, co następuje:

Artykuł 1.

A. Podatek od wódki podwyższa się z mocą obowiązującą od dnia 1. lutego 1914, a mianowicie podatek od wyrobu oraz niższą stopę podatku konsumcyjnego na 1 K 40 h, zaś wyższą stopę podatku konsumcyjnego na 1 K 60 h od litra alkoholu.

O ileby w krajach świętej Korony węgierskiej nie zarządzono podwyższenia stóp podatku od wódki do wyżej wymienionego wymiaru z mocą obowiązującą od tego samego terminu początkowego, wstępuje aż do tego czasu w miejsce podwyższenia podatku prawo pobierania dodatku w kwocie 50 h od litra alkoholu tej wódki, za którą należy uiszczać podatek od wódki na obszarze mocy obowiązującej niniejszej ustawy albo którą się sprowadza z krajów świętej Korony węgierskiej lub z Bośni i Hercegowiny w obrocie, podlegającym obowiązkowi przekazywania. Zarządzenia co do środków, potrzebnych do przeprowadzenia tego dodatku, w szczególności zaś co do warunków i wymiaru zwrotu dodatku do podatku wódczanego za wódkę, wysyłaną w obrocie, podlegającym obowiązkowi przekazywania, należy wydać w drodze rozporządzenia.

Palone płyny wyskokowe, które w dniu 1. lutego 1914 znajdują się w wolnym obrocie na obszarze, gdzie obowiązuje niniejsza ustawa, podlegają podatkowi dodatkowemu w kwocie 50 h od litra alkoholu; do podatku tego stosowane być mają postanowienia artykułu II. ustawy z dnia 8. lipca 1901, Dz. u. p. Nr. 86, z tą zmianą, że zapasy, podlegające podatkowi dodatkowemu, należy zgłosić najpóźniej w dniu 3. lutego 1914.

O ile w dniu 1. lutego 1914 istnieją umowne zobowiązania co do dostarczania wódki, winien odbiorca zapłacić dostawcy dodatek do ceny w kwocie 50 h od litra alkoholu, o ile nie sprzeciwiają się temu wyraźne postanowienia umowy.

B. Przeprowadzony na zasadzie § 4. ustawy z dnia 4. lipca 1912, Dz. u. p. Nr. 127, indywidualny rozdział kontyngentu alkoholu, utrzymuje się w mocy na kampanie 1914/15 aż do 1917/18 włącznie z następującemi zmianami:

1. Indywidualne kontyngenty gorzelni, które podczas kampanii 1911/12 były w ruchu jako gorzelnie przemysłowe, zmniejsza się na ogół o 30.000 hektolitrów w stosunku do tych ilości, o które poszczególne kontyngenty przekraczają 1680 hektolitrów.

2. Wszystkie inne kontyngenty indywidualne, wynoszące więcej jak 600 hektolitrów, zmniejszy się na ogół o 24.000 hektolitrów; z tej sumy potrąci się 18.000 hektolitrów w stosunku do tych ilości, o które poszczególne kontyngenty przekraczają 600 hektolitrów, zaś 6000 hektolitrów w stosunku do tych ilości, o które pozostałe na końcu reszty kontyngentów przekraczają liczbę hektarów przestrzeni

gruntowej, uznanej za policzalną ostatni raz przed dniem 1. stycznia 1913, jeżeli zaś owa powierzchnia gruntowa jest mniejsza jak 600 hektarów, liczbę 600.

3. Kontyngenty gorzelni spółkowych, powstałych na zasadzie ustawy z dnia 9. kwietnia 1873, Dz. u. p. Nr. 70, które wynoszą mniej jak 600 hektolitrów a zarazem mniej jak 1·5 hektolitra na jeden hektar powierzchni gruntowej, uznanej za policzalną ze względu na kampanię 1912/13, podwyższa się na 1·5 hektolitra na każdy hektar, jednakowoż najwyżej na 600 hektolitrów. Przy wymiarze tych indywidualnych kontyngentów można udziały poszczególnych członków, wynoszące więcej jak 30 hektarów policzalnej powierzchni gruntowej, uwzględniać tylko w wysokości nie większej jak 30 hektarów a nadto przeciętnie tylko w wysokości, nie większej jak 15 hektarów na jednego członka spółki.

4. Z pozostałego kontyngentu ściągnie się 30.000 hektolitrów a 16.000 hektolitrów zastrzeże się dla rozdania gorzelniom spółkowym (l. 3.), które zostały świeżo puszczone w ruch w czasie od dnia 1. grudnia 1912 do dnia 1. grudnia 1914.

Z dalszej pozostałej reszty przydzieli się kontyngenty gorzelniom rolniczym, puszczonym świeżo w ruch w ciągu lat 1912 i 1913, które nie są gorzelniami spółkowemi, a to według postanowień wydać się mających w drodze rozporządzenia, jednak nie więcej jak najwyżej 250 hektolitrów dla każdej gorzelni.

Z kontyngentu, pozostałego do rozporządzenia podczas trwania kampanii, można przydzielić gorzelni rolniczej (z wyjątkiem spółkowej), powstałej świeżo po dniu 31. grudnia 1913, której nie przydzielono indywidualnego kontyngentu, na każdą kampanię nie więcej jak pół hektolitra na każdy hektar policzalnej powierzchni gruntu, jednakowoż w pierwszym wytwórczym okresie jej istnienia najwyżej 100 hektolitrów, w drugim i trzecim wytwórczym okresie jej istnienia najwyżej po 150 hektolitrów, a w następnych okresach wytwórczych najwyżej po 200 hektolitrów. Przydzielone kontyngenty te mogą razem wynosić najwyżej połowę kontyngentu, pozostałego do rozporządzenia na odnośną kampanię.

C. Jeżeli w krajach świętej Korony węgierskiej zarządzone zostanie zniżenie bonifikacyi za wyrób wódki, należy bonifikacye te (§ 7. ustawy o podatku od wódki) także na obszarze, gdzie obowiązuje niniejsza ustawa, przyznawać począwszy od tego samego terminu jedynie w wymiarze, zniżonym o tę samą kwotę.

D. Upoważnia się Ministra skarbu do opodatkowania gorzelni, podlegających podatkowi od wyrobu, według rzeczywistego wyrobu alkoholu, jeżeli używa się takich przyrządów gorzelniczych, których urządzenie według opinii znawców umożliwia wyrób znacznie większej ilości alkoholu, niż się to przyjmuje na podstawie obowiązujących postanowień o obliczaniu ryczałtowem. Minister skarbu może zezwolić na to, aby zamiast obliczać wyrobioną ilość alkoholu zapomocą kontrolnego przyrządu mierniczego lub zbiornika oznaczano ilość przerobionego zacieru zapomocą użycia przyrządu do liczenia napełnień kotła a urobek alkoholu zapomocą prób wyrywkowych.

Upoważnia się Ministra skarbu do podwyższenia na 30 procent wymiaru opustu dla tych gorzelni wytwórczych, opodatkowanych według zwykłego wyrobu alkoholu, które utrzymywane są w ruchu przez gminę lub przez stowarzyszenie, utworzone na zasadzie gospodarczej kooperatywy.

E. Wyrównywanie ubytków i nadwyżek w gorzelniach, podlegających podatkowi konsumcyjnemu, ogranicza się do tych ubytków i nadwyżek, które nie przekraczają 3 procent każdorazowego odbioru.

Artykuł 2.

Ustawa niniejsza ma wejść w życie tylko wtedy, jeżeli także nowela o podatkach osobistych i ustawa o przekazywaniu uzyskają moc obowiązującą ustawy. Wykonanie tej ustawy poruczam Mojemu Ministrowi skarbu.

Wiedeń, dnia 23. stycznia 1914.

Franciszek Józef wł r.

Stürgkh wł r. **Engel** wł r.

12.

Rozporządzenie Ministerstwa skarbu z dnia 23. stycznia 1914

w celu wykonania artykułu 1., A noweli o podatku od wódki z dnia 23. stycznia 1914, Dz. u. p. Nr. 11 (rozporządzenie o dodatku do podatku od wódki).

§ 1.

Przedmiot dodatku do podatku od wódki.

Dodatkowi do podatku od wódki, wynoszącemu 50 h od hektolitrowego stopnia alkoholu (litra alkoholu), podlegają:

1. Wszystkie palone płyny wyskokowe, od których należy uiszczać podatek od wódki po myśli

§ 2. *a* ustawy z dnia 20. czerwca 1888, Dz. u. p. Nr. 95, zmienionej ustawą z dnia 8. lipca 1901, Dz. u. p. Nr. 86, oraz po myśli uwagi do Nru 108. taryfy celnej z dnia 13. lutego 1906. Dz. u. p. Nr. 20.

2. Palone płyny wyskokowe, sprowadzane z krajów świętej Korony węgierskiej lub z Bośni i Hercegowiny w obrocie, podlegającym obowiązkowi przekazywania.

§ 2.

Moc obowiązująca postanowień o podatku od wódki.

Do dodatku do podatku od wódki stosuje się postanowienia, obowiązujące co do podatku od wódki, o ile w dalszym ciągu nie wydano osobnych zarządzeń.

Zatem w wszystkich przypadkach, w których dodatek do podatku od wódki należy uiszczać równocześnie z podatkiem od wódki, a mianowicie, gdy chodzi o wódkę, podlegającą podatkowi od wyrobu oraz podlegającą podatkowi konsumcyjnemu według niższej stopy, należy pobierać od litra alkoholu i niepodzielnie zarachowywać kwotę 1 K 40 h, zaś, gdy chodzi o wódkę, podlegającą podatkowi konsumcyjnemu według stopy wyższej, kwotę 1 K 60 h. W przypadkach tych wolno żądać zakredytowania tylko podatku pierwotnego razem z dodatkiem.

§ 3.

Uwolnienie od dodatku do podatku od wódki.

1. Po myśli §§ 1. i 2. niniejszego rozporządzenia wolną jest od dodatku wódka o tyle, o ile po myśli obowiązujących postanowień o opodatkowaniu wódki nie podlega ona podatkowi od wódki.

2. Jeżeli wódkę, wyrobioną w gorzelni, podlegającej podatkowi od wyrobu, i na zasadzie ustępu drugiego § 6. ustawy o podatku od wódki, względnie § 2., rozdział III., przepisu wykonawczego do podatku od wódki, Dz. u. p. Nr. 130 z roku 1899, złożoną na składzie z uwolnieniem od podatku, przesyła się przy zastosowaniu postępowania przekazowego do krajów świętej Korony węgierskiej lub do Bośni i Hercegowiny, wówczas wódka ta pomimo uiszczenia podatku od wyrobu jest wolną od dodatku do podatku od wódki, o ile wykazano, że przesyłka nadeszła do obszaru krajów odbierających.

3. Wódka, wywożona z gorzelni, podlegającej podatkowi konsumcyjnemu, z wolnego składu wódki lub z rafineryi, uznanej za wolny skład, za uiszczeniem podatku konsumcyjnego bezpośrednio w obrocie przekazowym do krajów świętej Korony węgierskiej lub do Bośnii i Hercegowiny, nie podlega dodatkowi do podatku od wódki, o ile wykazano, że nadeszła do obszaru krajów odbierających.

4. Wódkę, używaną do wyrabiania wyskokowych napojów i innych zawierających alkohol towarów, podlegających postępowaniu przekazowemu, wolno przedsiębiorcom pod pewnymi warunkami sprowadzać z uwolnieniem od dodatku do podatku od wódki i wywozić pod warunkami, ustanowionymi w § 6. niniejszego rozporządzenia, w obrocie przekazowym do krajów świętej Korony węgierskiej lub do Bośni i Hercegowiny.

§ 4.

Pobór dodatku do podatku wódczanego od wódki, sprowadzanej w obrocie przekazowym.

Od palonych płynów wyskokowych, sprowadzanych w obrocie, podlegającym przekazywaniu, z krajów świętej Korony węgierskiej lub z Bośni i Hercegowiny, należy uiszczać dodatek do podatku od wódki przed wydaniem legitymacyi.

Za podstawę obliczenia dodatku do podatku od wódki należy wziąć ilość alkoholu, stwierdzoną przez urząd wysyłający, o ileby jednak urząd dostawienia stwierdził większą ilość, to należy wziąć za podstawę ilość, stwierdzoną przez tenże urząd.

Co do przesyłek wódki, sprowadzanej w obrocie przekazowym, nie dozwala się zakredytowania dodatku do podatku od wódki, względnie nie udziela się dyskontu.

Dodatek do podatku od wódki należy uiszczać za pośrednictwem pocztowej Kasy oszczędności. Z reguły należy używać w tym celu zielonych poświadczeń złożenia, opiewających na rachunek krajowej Kasy skarbowej odnośnego kraju, na których na odwrotnej stronie poświadczenia odbioru i poświadczenia złożenia w znaczeniu ściślejszem wydrukowane są słowa „Dodatek do podatku od wódki“; poświadczenia te wydają stronom bezpłatnie urzędy dostawienia.

Pocztowa Kasa oszczędności nie zwraca wydatku w razie niezużycia takich poświadczeń złożenia.

Oprócz tych zielonych poświadczeń złożenia, można używać także czerwonych poświadczeń wpłaty, których strony mają dostarczyć własnym kosztem, jednak także w razie użycia tych ostatnich wpłatę musi się uskutecznić na rachunek odnośnej krajowej Kasy skarbowej a przedmiot, za który uiszcza się wpłatę, należy uwidocznić w poświadczeniu odbioru i złożenia zapomocą wolnego od opłaty pocztowej zapisku „Dodatek do podatku od wódki“.

Potwierdzone przez urząd pocztowy poświadczenie odbioru należy oddać urzędowi dostawienia jako dowód uiszczenia dodatku.

Urząd dostawienia bada, czy uiszczona kwota pokrywa w zupełności przypadający od posyłki dodatek do podatku od wódki.

Jeżeli tak jest istotnie, wydaje się stronie posyłkę i kartę legitymacyjną (w razie podzielenia posyłki osobną kartę legitymacyjną dla każdej posyłki częściowej), na której należy zaznaczyć potwierdzenie zapłaty słowami: „Uiszczono dodatek do podatku od wódki w kwocie . . . . K . . h“, zaś poświadczenie odbioru po wstawieniu pozycyi rejestru dostawienia dołącza się do rejestru dostawienia, w którego rubryce, przeznaczonej dla uwag, należy wpisać uiszczony dodatek do podatku od wódki.

Jeżeli uiszczona zapłata nie pokrywa dodatku, przypadającego od posyłki, nie należy załatwiać odnośnej pozycyi rejestru dostawienia, dopóki dodatku w zupełności się nie zapłaci. Uiszczoną zapłatę częściową należy również uwidocznić w rubryce rejestru dostawienia, przeznaczonej dla uwag. Kartę legitymacyjną i posyłkę wydaje się dopiero po nadejściu poświadczenia odbioru zalegającej kwoty, potwierdzonego przez urząd pocztowy. Takie poświadczenia odbioru, dostarczone dodatkowo, należy traktować jako dodatkowe załączniki do rejestru dostawienia.

Przy małych posyłkach, które według obowiązujących przepisów nie muszą być dostawiane do urzędu dostawienia (§ 5., l. 1. rozporządzenia Ministerstwa skarbu z dnia 20. lipca 1899, Dz. u. p. Nr. 128), należy oddać w urzędzie dostawienia w przeciągu ustanowionego czasokresu dostawienia i równocześnie z unikatem karty przejścia oraz z innymi papierami, odnoszącymi się do posyłki, także potwierdzone przez urząd pocztowy poświadczenie odbioru uiszczonego przypadającego dodatku. Czynność urzędowa ma się potem odbywać po myśli obu poprzednich ustępów.

Krajowa kasa skarbowa winna zapisać odbiór wpłaconych kwot w rejestrze zapłat dodatku do podatku od wódki i dołączyć do tego rejestru nadeszłe poświadczenia złożenia jako załączniki. Sumy miesięczne rejestru należy przenosić jako osobną pozycyę do dzienniczka podatku konsumcyjnego, zaś sam rejestr należy wraz z załącznikami przedłożyć za pośrednictwem departamentu rachunkowego krajowej władzy skarbowej fachowemu Departamentowi rachunkowemu VI. (Wiedeń, I., Fleischmarkt Nr. 19).

W przypadkach przekroczenia przepisów o obrocie przekazowym, wymienionych w artykułach 10. i 11. VIII. części cesarskiego rozporządzenia z dnia 17. lipca 1899, Dz. u. p. Nr. 120, należy ściągnąć także dodatek do podatku od wódki i zarachować go według postanowień, obowiązujących co do kwoty wynagrodzenia.

Wysyłanie wódki w obrocie przekazowym bez uiszczania dodatku do podatku od wódki.

§ 5.

Przy posyłkach wódki, wymienionych w § 3., l. 2. i 3. niniejszego rozporządzenia a przeznaczonych do wolnego od dodatku wywozu do krajów świętej Korony węgierskiej lub do Bośni i Hercegowiny, należy na pierwszej stronie karty przejścia i w rubryce uwag rejestru wysyłek umieścić zapisek „z uwolnieniem od dodatku“ a w rubryce uwag rejestru oznajmień należy powołać się na odnośną pozycyę rejestru wysyłek.

Jeżeli urząd dostawienia stwierdził mniejszą ilość alkoholu niż urząd wysyłający, należy przypisać wysyłającemu dodatek do podatku od wódki od różnicy zapomocą urzędowego wywodu spostrzeżeń, wygotowanego według wzoru Nr. 1. W razie, jeżeli Wzór Nr. 1. unikat nie nadejdzie z powrotem w przeciągu czternastu dni po upływie terminu dostawienia, ustanowionego przez urząd wysyłający, albo jeżeli posyłka pozostanie na obszarze krajów, które ją wysyłają, albo wróci do tegoż obszaru jako posyłka zwrócona, należy przypisać dodatek od całej przekazanej ilości alkoholu zapomocą urzędowego wywodu spostrzeżeń (wzór Nr. 1.).

Od wódki, wolnej po myśli § 3., l. 2., niniejszego rozporządzenia od dodatku do podatku od wódki, należy zapomocą urzędowego wywodu spostrzeżeń przypisać podatek od wyrobu (90 h od litra alkoholu) od ilości alkoholu, stwierdzonej przez urząd wysyłający. Liczbę i datę wywodu spostrzeżeń oraz przypisaną kwotę winno się uwidocznić w rejestrze oznajmień i wysyłek. Ilości alkoholu, opodatkowane w ten sposób, należy w rachunku (wzór Nr. II. do § 2., III., l. 3., przepisu wykonawczego do podatku od wódki) odpisać.

§ 6.

Kto chce wódkę, obciążoną dodatkiem do podatku od wódki, sprowadzać po myśli § 3., l. 4., niniejszego rozporządzenia w celu wyrobu napojów wyskokowych i innych zawierających alkohol towarów, podlegających postępowaniu przekazowemu, i chce wyroby te, korzystając z odpisania dodatku do podatku od wódki, wysyłać w obrocie przekazowym do krajów świętej Korony węgierskiej lub do Bośni i Hercegowiny, potrzebuje zezwolenia władzy skarbowej pierwszej instancyi. O każdem takiem zezwoleniu należy zawiadomić fachowy Departament rachunkowy VI.

Co do treści prośby o udzielenie zezwolenia, powodów wykluczenia, zabezpieczenia dodatku do podatku od wódki, prawa kontroli i odebrania zezwolenia obowiązują przepisy § 1. rozporządzenia Ministerstwa skarbu z dnia 20. lipca 1899, Dz. u. p. Nr. 126.

Organ nadzorujący przedsiębiorstwo, z którego pobiera się wódkę, przeznaczoną do użytku z uwolnieniem od opłaty, winien o każdem takiem wywiezieniu zawiadomić organ nadzorczy strony, uprawnionej do poboru, zapomocą poleconego uwiadomienia (awiza) Wzór Nr. 2. według wzoru Nr. 2. Oznajmioną ilość alkoholu należy zapisać w rachunku strony pobierającej a uwiadomienie, zaopatrzone potwierdzeniem tego wpisu, odesłać potem z powrotem przesyłką poleconą. Nadeszłe z powrotem uwiadomienie dołącza się do odnośnej pozycyi rejestru zgłoszeń, przy której należy w rubryce uwag zanotować załatwienie z uwolnieniem od dodatku.

Wódkę w ten sposób pobraną pozostawia się przedsiębiorcy, nakładając na niego zobowiązanie, aby najdalej w przeciągu 12 miesięcy od dnia poboru wywiózł w postępowaniu przekazowem taką samą ilość alkoholu w wyrobach, zawierających alkohol, lub ewentualnie aby dodatkowo uiścił dodatek do podatku od wódki, przypadający od różnicy.

Do zgłaszania i dopełniania czynności urzędowych względem przesyłek przeznaczonych do wywiezienia, które należy odprawiać pod urzędowem zamknięciem, a mianowicie do zbadania ilości alkoholu, tudzież co do mających się prowadzić zapisków i obrachunku stosuje się zarządzenia, określone w §§ 3., 4., 6. i 7. rozporządzenia Ministerstwa skarbu z dnia 20. lipca 1899, Dz. u. p. Nr. 126, z następującemi zmianami.

Ubytku wyrobu nie należy zapisywać jako należytość.

Deklaracyę wywozową ma zastąpić karta przejścia a poświadczenie wystąpienia ma zastąpić załatwienie karty przejścia przez urząd dostawienia.

Karty przejścia i odnośne pozycye rejestru wysyłek należy zaopatrzyć uwagą „za odpisaniem w rachunku dodatku do podatku od wódki“.

Po nadejściu załatwionego unikatu z powrotem do urzędu wysyłającego winien tenże urząd uskutecznić odpisanie w rachunku a na unikacie uwidocznić pozycyę rachunku. Przytem należy odpisać tę ilość alkoholu, która nadeszła do urzędu dostawienia, w razie zaś jeżeli ilość, przekazana przez urząd wysyłający, jest mniejsza niż ilość, stwierdzona przez urząd dostawienia, należy odpisać ilość alkoholu, zbadaną przez urząd wysyłający.

Zwrot dodatku do podatku od wódki.

§ 7.

Dodatek do podatku od wódki zwraca się, o ile nie chodzi o wódkę, której uwolnienia od dodatku żądano po myśli § 3. niniejszego rozporządzenia:

1. według stopy 50 h od litra alkoholu, wywożonego jako rum, likier, esencya ponczowa itp. w obrocie przekazowym do krajów świętej Korony węgierskiej lub do Bośni i Hercegowiny;

2. według stopy 25 h od litra alkoholu przy wszystkich innych palonych płynach wyskokowych w razie wywozu poza linię cłową w ilościach, wynoszących co najmniej 50 litrów, i w razie wysyłania w obrocie przekazowym do krajów świętej Korony węgierskiej lub do Bośni i Hercegowiny bez względu na ilość.

Za te posyłki wywozowe i przekazowe, względem których urząd wysyłający dokona czynności urzędowej w dniu 1., 2. lub 3. lutego 1914, nie zwraca się dodatku do podatku od wódki.

§ 8.

1. Co do zwrotu dodatku do podatku wódczanego za wódkę, wywiezioną poza linię cłową, obowiązują postanowienia o zwrocie podatku przy wywozie wódki (dodatek *A* do § 2. I. przepisu wykonawczego do podatku od wódki).

2. Roszczenie o zwrot dodatku do podatku od wódki za palone płyny wyskokowe, wysyłane w postępowaniu przekazowem, należy zgłosić w rubryce uwag karty przejścia.

Jeżeli strona żąda potwierdzenia załatwienia posyłki, winna przedłożyć trzeci egzemplarz karty przejścia, który urząd wysyłający wypełni w podobny sposób jak unikat i duplikat oraz wyda go potem stronie.

Jedna i ta sama karta przejścia może zawierać uwidocznienie tylko takich płynów, za które zwraca się dodatek według tej samej stopy.

Urząd wysyłający winien posyłki, zgłoszone z żądaniem zwrotu dodatku, wpisywać do osobnego rejestru wysyłek, na którego stronie tytułowej należy napisać słowa „Zwrot dodatku“.

Władza skarbowa pierwszej instancyi oblicza zaraz po nadejściu rejestrów wysyłek i przekazuje za pośrednictwem pocztowej Kasy oszczędności kwotę, przypadającą do zwrotu, na podstawie kart przejścia, dołączonych do rejestru wysyłek, i to od tej ilości alkoholu, która według załatwienia karty przejścia nadeszła do urzędu dostawienia w odbierającym obszarze krajów, w razie zaś, jeżeli ilość, przekazana przez urząd wysyłający, jest mniejsza niż ilość, stwierdzona przez urząd dostawienia, od ilości alkoholu, stwierdzonej przez urząd wysyłający. W nakazach zapłaty należy podać poszczególne ilości alkoholu, za które uskutecznia się zwrot dodatku, przytaczając odnośne pozycye rejestru wysyłek, i należy uwidocznić osobno kwoty, wynikające z uwzględnienia stopy 50 i stopy 25 h.

§ 9.

Pobór podatku dodatkowego.

A. Przedmiot podatku dodatkowego.

Dodatkowemu podatkowi w wymiarze 50 h od litra alkoholu podlegają z wymienionymi poniżej wyjątkami wszystkie palone płyny wyskokowe, znajdujące się dnia 1. lutego 1914 w wolnym obrocie w krajach, w których odnośna ustawa ma moc obowiązującą. Do palonych płynów wyskokowych, dodatkowemu podatkowi podlegających, należą w szczególności także arak, rum, koniak, likier i inne zaprawione wódki, dalej esencye wódczane, składające się z różnych rodzajów eteru, alkoholu i innych substancyi sztuczne esencye owocowe i etery owocowe, towary perfumeryjne, artykuły kosmetyczne, leki i wyroby farmaceutyczne, które w stanie gotowym zawierają jeszcze alkohol, jakoteż wszelkie mieszaniny wina i wódki, które zawierają w sobie więcej alkoholu niż 15 procent objętości.

Uwolnione od dodatkowego podatku są:

1. wódka, której już po myśli § 3. niniejszego rozporządzenia przysługuje uwolnienie od dodatku do podatku od wódki;

2. palone płyny wyskokowe, znajdujące się w posiadaniu przemysłowców, pośredniczących w obrocie palonych płynów wyskokowych (trudniących się wyszynkiem, sprzedażą, drobnym handlem itd.), w ilościach nie większych niż dziesięć litrów, w posiadaniu zaś innych osób, stojących na czele gospodarstw domowych, w ilościach nie większych niż pięć litrów. Przy zapasach większych należy znajdujące się ilości poddać w całości opodatkowaniu dodatkowemu.

B. Zgłoszenie.

Kto w dniu 1. lutego 1914 posiada zapas wódki, podlegającej dodatkowemu podatkowi, obowiązany jest ilość, rodzaj i zawartość alkoholu całego zapasu, jakoteż miejsce i lokale, gdzie ten zapas się przechowuje, najpóźniej dnia 3. lutego 1914 zgłosić na piśmie w dwóch egzemplarzach według dołączonego
Wzór Nr. 3. wzoru Nr. 3. do tego oddziału straży skarbowej, w którego obrębie znajduje się zapas, podlegający obowiązkowi zgłoszenia. Blankiety na te zgłoszenia wydawać będą bezpłatnie wszystkie oddziały straży skarbowej, jakoteż organa i urzędy, które krajowa władza skarbowa do tego przeznaczy.

Jeżeli zapas, który ma być zgłoszony, nie przekracza w poszczególnym wypadku, bez względu na zawartość alkoholu, ilości pięciu hektolitrów, to w takim razie nie trzeba w zgłoszeniu wyszczególniać zawartości i stopni hektolitrowych alkoholu.

Jeżeli przedmiotem zgłoszenia są palone płyny wyskokowe w flaszkach, zamkniętych w sposób w handlu praktykowany, albo likiery, to jest palone płyny wyskokowe, zawierające conajmniej 10 kilogramów cukru na hektolitr, tudzież słodzone wódki, to jest wódki, zawierające więcej niż jeden kilogram, ale mniej niż 10 kilogramów cukru na hektolitr, wreszcie wszelkie dodatkowemu podatkowi podlegające esencye, towary perfumeryjne, artykuły kosmetyczne, leki i wyroby farmaceutyczne, natenczas bez względu na wielkość zapasu, podlegającego zgłoszeniu, można zaniechać zgłoszenia zawartości alkoholu.

Gdyby palone płyny wyskokowe, co do których istnieje obowiązek zgłoszenia, znajdowały się w pierwszych trzech dniach miesiąca lutego 1914 w drodze, a nie uskuteczniono już ich zgłoszenia ani nie uiszczono od nich dodatkowego podatku, wówczas obowiązek zgłoszenia, względnie uiszczenia dodatkowego podatku spada na odbiorcę towaru, który ma wnieść to zgłoszenie najpóźniej w ciągu 48 godzin po nadejściu posyłki.

Zaniechanie przepisanego zgłoszenia zapasu palonych płynów wyskokowych, istniejącego w dniu 1. lutego 1914, tudzież zgłoszenie ilości alkoholu o więcej jak dziesięć procent mniejszej jak ta, którą urzędowo stwierdzono, podlega karze w wysokości cztero- do ośmiokrotnej kwoty uszczuplonego lub na uszczuplenie narażonego dodatkowego podatku.

Inne nieprawidłowości w zgłoszeniu, nie odnoszące się do ilości alkoholu, ulegają karze porządkowej od 4 do 200 K.

Przedsiębiorstwa kolei żelaznych i żeglugi parowej (z wyjątkiem przedsiębiorstw żeglugi morskiej, o ile nie chodzi o parowce tutejszokrajowe, posiadające przywileje ruchu), jakoteż c. k. poczta obowiązane są o każdej przesyłce palonych płynów wyskokowych, którą przed dniem 1. lutego 1914 przyjęły do przewozu do odbiorcy w krajach, w których odnośna ustawa ma moc obowiązującą, jednak do tego dnia jej nie odstawiły, uwiadomić zaraz po nadejściu jej do stacyi oddawczej ten oddział straży skarbowej, w którego okręgu owa stacya leży. To doniesienie ma zawierać imię i nazwisko nadawcy i odbiorcy, tudzież ciężar brutto przesyłki, a przedłożyć takowe winna stacya oddawcza bezpośrednio.

C. Postępowanie urzędowe.

Organa skarbowe, do których wnosi się zgłoszenia zapasów, winny przedewszystkiem sprawdzić, czy zgłoszenie jest dokładne, a następnie przystąpić bezzwłocznie do zbadania zapasów w sposób poniżej wskazany.

Wywód spostrzeżeń tudzież przypadającą kwotę dodatkowego podatku i urząd poborczy,

w którym dodatkowy podatek ma być uiszczony, należy uwidocznić w obu egzemplarzach zgłoszenia. Jeden egzemplarz zgłoszenia należy stronie zwrócić.

O ile strona nie uzyskała pozwolenia na spłatę w ratach lub odroczenia terminu zapłaty, winna kwotę dodatkowego podatku uiścić w przeciągu dni ośmiu w urzędzie poborczym, wymienionym w załatwieniu zgłoszenia.

Urzędy poborcze winny prowadzić nadzór nad płaceniem podatku dodatkowego. Gdyby zapłaty nie uiszczono w terminie, należy donieść o tem bezzwłocznie właściwej władzy skarbowej pierwszej instancyi w celu ściągnięcia zaległości w drodze egzekucyi.

Co do postępowania przy badaniu zapasów postanawia się, co następuje:

1. Co do oznaczania ilości:

a) Jeżeli palone płyny wyskokowe znajdują się w beczkach, wagonach zbiornikowych, cysternach itd., a zbiorniki te są całkiem napełnione i urzędowo ocechowane, w takim razie miarodajnym jest znak cechowniczy.

Jeżeli beczki nie są cechowane lub są tylko w części napełnione, oznaczyć należy ich zawartość zapomocą beczkomierza Matiewicza. Ilość wódki w beczkach itd. da się także sprawdzić przez obliczenie ciężaru netto i przerachowanie jego przy pomocy przepisanych w tym celu tabel redukcyjnych na litry z uwzględnieniem rzeczywistej zawartości alkoholu. Jeżeli chodzi o niecechowane wagony zbiornikowe lub kadzie, należy obliczyć zawartą w nich ilość palonych płynów wyskokowych według zasad obliczania kubicznego lub w inny niechybny sposób.

b) Gdy chodzi o flaszki, oblicza się ilość flaszek jednakowej wielkości, następnie oznacza się pojemność każdego typu flaszek z osobna i oblicza się z tych danych ilość płynu.

Oznaczenie takie będzie znacznie uproszczone, jeżeli strona dostarczy próżnych naczyń, mogących służyć za wzór.

c) W rafineryach wódki, które rafinują (rektyfikują) opodatkowaną wódkę, a w czasie badania zapasów są w ruchu, musi się w odpowiedni sposób zbadać także ilość wódki, znajdującej się w aparatach rektyfikacyjnych i stągwiach filtrowych. W tym celu sprawdza się przedewszystkiem, ile litrów wynosi nalew dzienny każdej stągwi, i jakiej ilości wódki użyto pierwotnie do zwilżenia pyłu węglowego. Te dwie ilości razem wzięte dają w przybliżeniu ilość wódki, zawartą w każdej stągwi. W razie potrzeby można żądać przerwania ruchu rafineryi.

d) Jeżeli strona, obowiązana do uiszczania dodatkowego podatku, ma pozwolenie na używanie wódki bez opłaty podatku do wyrabiania likierów lub innych towarów, zawierających alkohol, które są przeznaczone do wywozu poza linię cłową, natenczas należy zamknąć zapiski co do odbioru i użycia wódki, pobranej bez opłaty podatku, i w ten sposób obliczyć tę ilość wódki, którą wyłączyć się ma z ogólnego zapasu jako uwolnioną od dodatku do podatku w myśl § 3. niniejszego rozporządzenia. Jeżeli strony mają pozwolenie na używanie wódki z uwolnieniem od dodatku po myśli § 6. niniejszego rozporządzenia albo o to pozwolenie się starają, wówczas wyłącza się z pod dodatkowego opodatkowania oznaczoną przez nie ilość wódki i wpisuje się do rachunku poboru i użycia wódki, mającego się prowadzić po myśli § 6. Jeżeli jednakowoż pozwolenia się nie udzieli, to należy wódkę tę zaraz dodatkowo opodatkować a rachunek znieść.

2. Co do oznaczania zawartości alkoholu:

a) Jeżeli wódka znajduje się w beczkach, ilość stopni oznaczyć należy w sposób przepisany zapomocą 100dzielnego alkoholomierza, w którym to celu wziąć należy z każdej beczki zapomocą lewara lub innego stosownego przyrządu próbkę z średnich warstw.

b) Z wódki, przechowywanej w zbiornikach lub w innych podobnych wielkich naczyniach, należy próbki, wzięte w równych ilościach z górnej, średniej i dolnej warstwy zlać razem, wymieszać a następnie oznaczyć stopnie.

c) Jeżeli wódka znajduje się w flaszkach lub podobnych mniejszych naczyniach, a w myśl podanych poniżej postanowień pod lit. *e* i liczbą 3. nie ma się w ogóle zaniechać badania rzeczywistej zawartości alkoholu, to w takim razie należy poprzestać na wyrywkowem oznaczeniu stopni.

d) Jeżeli chodzi o palone płyny wyskokowe, których stopni alkoholomierzem wprost oznaczyć nie można, jak likiery, słodzone wódki itd., i jeżeli w myśl rozdziału *B*, ustępu 3., podania zawartości alkoholu nie zaniechano, wówczas należy zawartość alkoholu, którą się ma przyjąć za podstawę uiszczenia dodatkowego podatku, zbadać w sposób, przepisany w dodatku *A*, II. *B*, przepisu wykonawczego do podatku od wódki.

Jeżeli dotyczący organ skarbowy nie ma potrzebnego przyrządu, wówczas należy po

protokolarnem stwierdzeniu ilości płynu odesłać próbki z każdego poszczególnego gatunku pod pieczęcią organu skarbowego i strony do władzy skarbowej pierwszej instancyi, która zarządzi zbadanie i stosownie do wyniku winna przypisać przypadający podatek dodatkowy.

Płyny wyskokowe palone nie słodzone lub tylko bardzo mało słodzone, tudzież zaprawione ingredyencyami, badane być mają zawsze urzędowym alkoholomierzem.

e) Jeżeli zawartości alkoholu nie zgłoszono (*B*, ustęp 2. i 3.), natenczas przyjmować należy zawartość alkoholu:

aa) co do wódki francuskiej, rumu i araku na . . . . . . 65 stopni,
bb) co do koniaku, whisky, wiśniówki, wódki z wytłoczyn, śliwowicy, borowiczki i tak zwanych naturalnych wódek na . 40 stopni,
cc) co do wszelkiego rodzaju likierów i słodzonych wódek na . 35 stopni,
dd) co do esencyi, leków i wyrobów farmaceutycznych na . . 70 stopni,
ee) co do towarów perfumeryjnych i artykułów kosmetycznych na . 90 stopni

skali 100dzielnego alkoholomierza.

Gdyby nasuwały się wątpliwości co do tego, czy poszczególne rodzaje wódki zgłoszono zgodnie z prawdą, na przykład, czy wysokostopniowych płynów spirytusowych nie podano jako wódkę naturalną lub spirytus, zaprawiony cukrem, jako likier, wtedy należy te podejrzane palone płyny wyskokowe w miarę możności poddać wstępnemu badaniu. Jeżeli podejrzenie okaże się uzasadnionem, należy przystąpić do badania rzeczywistej zawartości alkoholu w wszystkich dodatkowemu podatkowi podlegających zapasach dotyczącej strony (lit. *a—d*) i wdrożyć postępowanie skarbowo-karne z powodu nieprawdziwego zgłoszenia. Za podstawę do obliczenia dodatkowego podatku przyjąć należy w takim wypadku zawartość alkoholu, oznaczoną przez rzeczywiste zbadanie.

f) W przypadkach, w których strona zgłasza zawartość alkoholu, należy zaniechać bezpośredniego badania rzeczywistej zawartości alkoholu wówczas, gdy strona wykaże ją swemi księgami przemysłowemi, fakturami itd., których prawdziwość nie ulega wątpliwości.

g) Mieszaniny wina i wódki, podlegające podatkowi dodatkowemu, ulegają opodatkowaniu dodatkowemu nie według całkowitej zawartości alkoholu, lecz należy podatek dodatkowy od tego rodzaju płynów w ogólności przypisać tylko według zawartości alkoholu, wynoszącej 5 procentów objętości. Jeżeli jednak całkowita zawartość alkoholu oczywiście przewyższa 20 procentów objętości, to należy wziąć za podstawę wymiaru podatku dodatkowego rzeczywistą zawartość alkoholu, stwierdzoną ewentualnie przez fachowe zbadanie, po odjęciu 15 procentów objętości.

3. W fabrykach likieru oraz w tych firmach, zaprotokołowanych w sądzie handlowym, które prowadzą jako główny przemysł handel hurtowny rumem, koniakiem, śliwowicą itp. palonymi napojami wyskokowymi, nie dokonuje się rzeczywistego badania zapasów palonych płynów wyskokowych w tym razie, jeżeli przedsiębiorcy zgłoszą zapasy w ten sposób, że najpóźniej dnia 3. lutego 1914 przedłożą władzy skarbowej pierwszej instancyi szczegółowy wykaz ilości palonych płynów wyskokowych, dodatkowemu podatkowi podlegających, a w dniu 1. lutego 1914 w posiadaniu przedsiębiorcy będących, który ma być sporządzony na podstawie inwentury i ułożony według grup towarów o jednakowej zawartości alkoholu, i zgodzą się na to, żeby delegat władzy skarbowej pierwszej instancyi przekonał się w danym razie o prawdziwości podanych dat przez oględziny w przedsiębiorstwie, jakoteż przez wglądnięcie w księgi przemysłowe, a względnie, o ile rozchodzi się o podaną zawartość alkoholu, przez zbadanie zaczerpniętych próbek. Wolno przytem podawać procenty alkoholu w cyfrach, zaokrąglonych w dół od dziesięć do dziesięć.

Władza skarbowa pierwszej instancyi może na prośbę przyznać powyższą ulgę także pewnym sklepom, utrzymywanym przez przedsiębiorstwa fabryczne.

Jeżeli wynik takiego badania nasuwa wątpliwości co do prawdziwości dat przez stronę podanych, wówczas należy bezwarunkowo przystąpić do rzeczywistego zbadania całego zapasu.

Przypadający dodatkowy podatek ma przypisać w tych przypadkach władza skarbowa pierwszej instancyi.

D. Spłacanie dodatkowego podatku ratami i jego kredytowanie.

Władza skarbowa pierwszej instancyi może zezwolić stronom na ich prośbę na spłacanie podatku dodatkowego bez osobnego zabezpieczenia w równych ratach miesięcznych lub kwartalnych, jednakowoż z tem ograniczeniem, że ostatnia rata będzie płatną najpóźniej w dniu 31. stycznia 1915.

Pierwszą ratę musi się uiścić natychmiast po otrzymaniu pozwolenia na spłatę ratami. Na kwicie należy uwidocznić dalsze raty, umieszczając równocześnie zapiski.

Gdyby choćby tylko jednej z rat, na które uzyskano zezwolenie, nie zapłacono punktualnie w dniu zapadłości, wówczas należy całą zalegającą

jeszcze kwotę ściągnąć odrazu. Odsetek zwłoki nie należy żądać w tym wypadku.

Fabrykantom likierów, którzy nie żądają pozwolenia na spłaty ratami, można wskutek prośby, mającej się wystosować do władzy skarbowej pierwszej instancyi, udzielić za zabezpieczeniem zwłoki w zapłaceniu przypadającego podatku dodatkowego aż do końca maja 1915. Zabezpieczenie należy złożyć w jeden z sposobów, przewidzianych w § 32. przepisu wykonawczego do podatku od wódki.

E. Osoby podlegające kontroli.

Producenci wódki, tudzież osoby, które trudnią się handlem palonymi płynami wyskokowymi, wyszynkiem, drobną ich sprzedażą lub drobnym handlem nimi, poddani są co do dodatkowego podatku, począwszy od dnia 1. lutego 1914, przez 60 dni urzędowemu nadzorowi, wobec czego obowiązani są przez ten czas odnośnie do swych zapasów palonych płynów wyskokowych do wykazywania ich poboru lub uiszczenia podatku dodatkowego, o ile zapasy te nie są wolne od podatku dodatkowego albo zostały pobrane dla użytku, wolnego od dodatku.

Organa skarbowe mają w granicach ósmego i dziewiątego rozdziału ordynacyi o cłach i monopolach państwowych prawo, kiedy tylko uznają to za potrzebne, wchodzić za dnia do składów oraz miejsc wykonywania przemysłu i sprzedaży, w których palone płyny wyskokowe się przechowuje lub sprzedaje, czynić tam poszukiwania, spisywać znajdujące się tam zapasy palonych płynów wyskokowych, dodatkowemu podatkowi podlegających, jakoteż żądać z uwzględnieniem terminu zgłoszenia i terminu zapłaty udowodnienia uiszczenia dodatkowego podatku lub poboru.

Przemysłowcy obowiązani są dozwalać organom skarbowym wstępu do wspomnianych lokali oraz udzielać im na żądanie osobiście lub przez swój personal służbowy potrzebnej pomocy w pracy.

Zaniechanie przepisanego udowodnienia karać się będzie grzywną w wysokości cztero- do ośmiokrotnej kwoty dodatkowego podatku, przypadającego od tej ilości alkoholu, co do której zaniechano udowodnienia.

§ 10.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie w dniu 1. lutego 1914.

Engel włr.

Okrąg skarbowy: ______________ Urząd wysyłający: ______________

Wzór Nr. 1.

(do § 5. rozporządzenia).

Urzędowy wywód spostrzeżeń.

Wedle karty przejścia z dnia . . . . ekspedyowano w obrocie przekazowym pod pozycyą rejestru wysyłek Nr. . . . . w dniu . . . . 19 . . posyłkę z . . . . stopniami hektolitrowymi alkoholu.

*) 1. Ponieważ według wywodu spostrzeżeń urzędu dostawienia posyłka ta nadeszła tylko z . . . . stopniami hektolitrowymi alkoholu, wobec czego więc okazuje się ubytek . . . . . . stopni hektolitrowych alkoholu,

2. Ponieważ potwierdzony unikat karty przejścia nie nadszedł z powrotem w ciągu przepisanego 14dniowego terminu,

3. Ponieważ posyłka nadeszła z powrotem jako posyłka zwrócona,

4. Ponieważ posyłkę pozostawiono w królestwach i krajach w Radzie państwa reprezentowanych,

winien (winna) wysyłający . . . .

przypadający za ten ubytek (1) / tę przesyłkę (2, 3, 4) dodatek do podatku od wódki w kwocie . . . . K . . . h

(słowami ____)

uiścić w ciągu 3. dni w c. k. Urzędzie . . . . w . . . .

a to pod rygorem przymusowego ściągnięcia.

. . . . dnia . . . . 19 . .

. . . . L. S. . . . .

Strona. Organ skarbowy.

*) Uwaga. Słowa niepotrzebne należy przekreślić.

Okrąg skarbowy: ______________________ Organ nadzorczy: ______________________

Wzór Nr. 2.

(do § 6. rozporządzenia).

Uwiadomienie (awizo).

Z $\frac{\text{gorzelni}}{\text{wolnego składu}}$ . . . . w . . . . wywieziono z uwolnieniem od dodatku dnia . . . . 191 . pod pozycyą rejestru zgłoszeń Nr. . . . . . dla . . . . w . . . . posyłkę wódki z . . . . stopniam hektolitrowymi alkoholu.

Tę ilość alkoholu należy zapisać w rachunku odbierającego przedsiębiorstwa.

. . . . dnia . . . . 191 . .

L. S. . . . .

Organ nadzorczy.

Poświadczenie wykonania.

Powyższą ilość alkoholu, wynoszącą . . . . . stopni hektolitrowych alkoholu, zapisano w rachunku Nr. . . . . w . . . .

. . . . dnia . . . . 191 . .

L. S. . . . .

Organ nadzorczy.

Wzór Nr. 3.

(do § 9. *B* rozporządzenia).

Kraj: ______________________ Okrąg skarbowy: ______________________

Okrąg podatkowy: ______________________

Zgłoszenie

zapasów palonych płynów wyskokowych, podlegających dodatkowemu podatkowi, które podpisany posiada*).

Imię i nazwisko, zatrudnienie posiadacza; miejsce zamieszkania, ulica i numer konskrypcyjny	Oznaczenie lokali, w których palone płyny wyskokowe są przechowywane	Ilość	Rodzaj i znaki	Numera	Rodzaj (nazwa używana w handlu)	Ilość (litry)	Zawartość alkoholu według skali 100dzielnego alkoholomierza	Stopnie hektolitrowe (litry) czystego alkoholu, zawartego w tych ilościach	Uwaga
		zbiorników							
		pędzonych płynów wyskokowych							

.........................., dnia .... 19 . . .

Podpis strony:

*) Można nie zgłaszać zawartości alkoholu i stopni hektolitrowych w zapasach, nie wynoszących więcej jak 5 hektolitrów, oraz, bez względu na ilość, w palonych płynach wyskokowych, zamkniętych w flaszkach w sposób praktykowany w handlu, w likierach, w wódce słodzonej oraz w wszystkich esencyach, towarach perfumeryjnych, artykułach kosmetycznych, lekach i wyrobach farmaceutycznych. Jeżeli zawartości alkoholu się nie zgłosi, to przyjmuje się ją w tęgości, wymienionej w § 9. *C*, l. 2., lit. *e*.

Załatwienie.

1. Oddano dnia .... 19. . Nr. pozycyi zapisku.....

2. Wynik dokonanego w dniu .... 19. . urzędowego badania:

3. Od stwierdzonej ilości ogólnej .... stopni hektolitrowych (litrów) alkoholu przypada dodatkowy podatek w kwocie .... K . . h, słowami .... koron . . halerzy.

Kwotę tę należy uiścić w c. k. Urzędzie .... w ....
. najpóźniej w przeciągu dni ośmiu

ewentualnie wzmianka o pozwoleniu na spłatę ratami lub na zakredytowanie

...................., dnia .... 19. .

Podpis strony: Podpis organu skarbowego: